
Драконът
настигна принца
и огненият му дъх
жарна плаща му.
Тамино загуби съзнание
и падна, но преди драконът
да го погълне, се чу тропот
на конски копита.
От планината
се спуснаха трите дами
на Царицата на нощта –
Алиа, Талита и Халей.
– Той изглежда
много мил! – надвеси се
Алиа над принца.
– И благороден... – добави Талита.
– И изгубен... – каза Халей.
Трите вдигнаха своите вълшебни копия,
направиха заклинание за спасението
на принца и в същия миг драконът
изчезна в безкрайната бездна
на нощното небе.
НАТИСНИ ТУК

Дамите на
Царицата на нощта
се запътиха да разкажат на господарката си
за красивия младеж, но ненадейно иззад близката
скала се подаде чудноват човек с пъстра дреха от пера.
– О! – забеляза го Алиа. – Това е Папагено, ловецът
на птици! Здравей, Папагено! Знаеш ли кой е този младеж?
– Знам, разбира се. Принц Тамино. Аз го спасих от дракона!
Ако не бях аз, нямаше да е жив... – започна да се хвали Папагено.
– Лъжеш! – ядоса се Халей. – Не ти, а ние прогонихме дракона.
Халей веднага направи заклинание и на устата на Папагено увисна
катинар – да я държи затворена, за да мълчи и да не лъже.
– Ммммм! Ммммм! – ръмжеше Папагено и напразно
се опитваше да каже нещо.
– Е, сега ще се научиш да не лъжеш! – разсмя се Талита.

